

Statens Vegvesen
Postboks 1403
8002 BODØ

Tillatelse til dumping av masser i sjø ved bygging av E6 Indre Nordnes-Skardalen i Kåfjord kommune

Fylkesmannen i Troms gir Statens vegvesen tillatelse til dumping av inntil 60 000 m³ mudringsmasser og inntil 250 000 m³ tunellstein på lokaliteten Monstastubergan og dumping av inntil 450 000 m³ tunellstein på lokaliteten Huppasbergan i Lyngenfjorden/Storfjorden. Tillatelsen er gyldig fra dags dato til 31.12.2017. Tiltaket er vurdert etter de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven, og vi mener at tiltaket kan finne sted uten at det fører til irreversible konsekvenser for miljøet.

Fylkesmannen i Troms viser til søknad datert 11.9.2013 fra Statens vegvesen om tillatelse til dumping i sjø i forbindelse med bygging av E6 Indre Nordnes – Skardalen i Kåfjord kommune, samt tilleggsopplysninger og endringer av søknaden datert 18.3.2014, 1.4.2014 og 12.5.2014.

Bakgrunn

Statens vegvesen søker om tillatelse til å dumpe inntil 450 000 m³ tunellstein i sjø ved Huppasbergan og dumping av inntil 250 000 m³ tunellstein og inntil 60 000 m³ mudringsmasser ved Monstastubergan. Begge lokalitetene ligger i Lyngenfjorden/Storfjorden. Mudringsmasser oppstår i forbindelse med mudring av fjæresone ved land for etablering av rasteplass og avkjørsel, samt mudring for etablering av lastekai.

Det omsøkte mudrings- og utfyllingsarbeidet planlegges gjennomført fra land. Tiltak fra land som ikke medfører nevneverdig skade eller ulempe for miljøet, krever ikke egen tillatelse etter forurensningsloven. Mudrings- og utfyllingsdelen av det omsøkte tiltaket reguleres etter plan- og bygningsloven.

Dumpeområdet Monsastubergan

Det søkes om å dumpe 60 000 m³ løsmasser (leire, silt og sand) fra fjæresone, samt deler av eksisterende veifylling, i dumpeområde ved Monsastubergan. Massene planlegges dumpet på yttersiden av undersjøisk fjellskrent. Det oppgis at topografien på sjøbunnen tilsier lav strømningshastighet på lokaliteten på grunn av utstikkende fjellskrenter både på nord- og sørsiden av dumpeområdet. Selve dumpeområdet oppgis derfor å ligge relativt skjermet fra sterk strøm. Sjøbunnen er hellende, trolig dekket av et tynt løsmasselag. Vanddybden på

dumpingstedet er 35-100 meter og arealet som berøres av dumpingen er 15 000 m². Eksisterende veioverbygning/asfaltdekke vil ikke bli dumpet i sjø, dette vil bli frest bort og håndtert på land.

Det planlegges dumpet 250 000 m³ tunellmasser ved Monsastubergan. Tunellmassene er sprengstein med hovedsakelig grove masser, men også noen finmasser. Tunellmassene inneholder rester av sprengstoff (nitrogenforbindelser). Massene planlegges dumpet over et område på om lag 27 000 m² som angitt på kart i søknaden. Området hvor det skal dumpes tunellmasser overlapper området hvor mudringsmassene dumpes. Vanndybden på dumpingsområdet ligger på 35-100 meter. Massene lastes på lekter og dumpes på angitt lokalitet.

Dumpeområdet Huppasbergan

Det søkes om å dumpe inntil 450 000 m³ tunellmasser på Huppasbergan. Det omsøkte dumpeområdet ved Huppasbergan berører et areal på 82 000 m² hvor vanndybden er 8-70 meter. Området består av undersjøiske fjellknauser med løsmasser i mektighet rundt 1 til 5 meter, men også registrert opptil 9,5 meter. Tolket fra grunnboringer i sjø består sedimentene trolig av leire, silt og sand. Hellingen på sjøbunnen er oppgitt til å være 1:3, med slakere helning i foten av det foreslåtte deponiet. Det søkes om å fylle ut opp til kote -8. Sedimentene er ikke prøvetatt med tanke på miljøgifter. Området er tynt befolket med tilnærmet urørt naturlandskap, og det finnes ingen kjent næringsaktivitet som kan ha forurensningsmessig betydning. E6 ligger ved dumpeområdet på kote + 10 med bratt fjæresone nedenfor. Massene lastes på lekter ved kai i Monsastubergan før de transporteres til Huppasbergan for dumping.

Uttalelser til søknaden

Søknaden ble sendt på høring til Fiskeridirektoratet region Troms, Tromsø Museum ved marinarkeolog, Kystverket Troms og Finnmark og Kåfjord kommune, med kopi til naboer og Kåfjord fiskarlag. Søknaden har også ligget ute til høring på Fylkesmannens hjemmesider i fire uker.

Tromsø Museum, som myndighet for forvaltning av kulturminner under vann, opplyser i brev av 7.2.2014 at de ikke har merknader til det omsøkte tiltaket.

Naboer til tiltaket har, i brev av 11.2.2014, kommentarer og ønsker med hensyn å bruke massene til allmennyttige forhold på land. Henvendelsen er videresendt til Statens vegvesen og behandles ikke i denne tillatelsen.

Kystverket Troms og Finnmark opplyser i brev av 28.1.2014 at de ikke har innvendinger til tiltaket, og opplyser at tiltaket er søknadspliktig etter havne- og farvannsloven § 27. Kystverket viser til at det er kommunen som er rette myndighet til å behandle en eventuell søknad etter havne- og farvannsloven.

Fiskeridirektoratet region Troms og Kåfjord kommune har ikke uttalt seg til søknaden.

Det er gjort endringer i søknaden etter høringsrunden. Mengden mudringsmasser som planlegges dumpet på Monsastubergan er økt fra 30 000 m³ til 60 000 m³. 250 000 m³ av tunellmassene som opprinnelig skulle dumpes på Huppasbergan planlegges nå dumpet på

Monstastubergan. Fylkesmannen i Troms vurderer at endringen ikke medfører krav om ny høring.

I reguleringsplanbestemmelsene for E6 Skibotn – Manndalen er de omsøkte områdene for dumpelokalitetene merket med arealformålet bruk og vern av sjø og vassdrag. I henhold til reguleringsplanbestemmelsene skal ikke sjødeponi være synlig fra land når anleggsarbeidene er ferdige.

Regelverk

Ved mudring og dumping i sjø vil det være en generell fare for at eventuell forurensning på sjøbunnen virvles opp og bidrar til spredning av miljøgifter. Dette er bakgrunnen for at forurensningsforskriftens § 22-3 setter et forbud mot all mudring og dumping i sjø fra skip. Fylkesmannen har imidlertid myndighet til å gi tillatelse til mudring og dumping, med hjemmel i § 22-6. Ved avgjørelse av søknaden skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med fordelene og ulempene som tiltaket for øvrig vil medføre.

Foruten skader som følge av eventuell spredning av miljøgifter, vil mudring og dumping i sjø kunne medføre skade på naturmangfoldet gjennom inngrep i sårbare områder. Ved avgjørelse av søknader skal tiltaket vurderes i henhold til naturmangfoldloven, jf. §§ 8-12.

Mudrings- og utfyllingsarbeidet i dette tiltaket planlegges gjennomført fra land. Tiltak fra land som ikke medfører nevneverdig skade eller ulempe for miljøet, krever ikke egen tillatelse etter forurensningsloven. Mudrings- og utfyllingsdelen av tiltaket reguleres etter plan- og bygningsloven.

Vurdering av tiltaket

Fare for spredning av forurensning

Med bakgrunn at det ikke finnes kjente kilder til forurensning, verken ved lokaliteten Monsastubergan eller Huppasbergan vil dumpingene ikke forventes å medføre fare for spredning av miljøgifter fra sedimentene i dumpeområdene.

Tunellmassene inneholder rester av sprengstoff, som ammonium og nitrat. I vannløsning er ammonium (NH_4) i likevekt med ammoniakk (NH_3). Andelen ammoniakk øker både med økende pH og økende temperatur. Ammoniakk er giftig for vannlevende organismer. På grunn av strømforhold og størrelsen på resipienten vil det gå kort tid før forbindelsene er fortynnet så mye at de ikke vil utgjøre noen fare for vannlevende organismer.

Konsekvenser for naturmiljøet

Miljødirektoratets kartverktøy Naturbase viser ingen viktige områder for sjeldne arter eller sårbare eller vernede områder i tiltaksområdet. Akvaplan-niva har i notat beskrevet det marine biologiske mangfoldet ved Nordneset¹. Fjæra langs vestsiden av Nordnesfjellet er ei vanlig hardbunnsfjære. Havbunnen skråner raskt fra ca. 20 m langs land til rundt 230 meter

¹ Notat fra Akvaplan-niva AS datert 24.2.2012, 1: Marint biologisk mangfold ved Nordneset og Manndalselvens deltaområde, Kåfjord kommune. Ref: 411.5728/GDH/idh

midtfjords. Bunnsubstratet skrår nedover fra stein og ur i fjæra for brått å ende i leire. Fjæresonen er mest sannsynlig dominert av arter som er typiske for hardbunnsfjære. Denne typen hardbunnsfjære er svært vanlig i Norge, og regnes ikke som en sårbar eller truet naturtype.

Bunnfauna og -flora på dumpelokalitetene vil bli skadelidende siden tiltakene vil begrave sedimentene som er leveområdet for disse organismene. Fylkesmannen vurderer det som sannsynlig at bunnfauna og – flora gradvis vil reetableres etter tiltaksperioden.

Gyteområder for torsk

Fiskeridirektoratet har registrert et gyteområde for kysttorsk som går helt inn i fjordbunnen i Storfjorden. Gyteområdet har status som regionalt viktig gyteområde for kysttorsk (B-lokalitet). Dumpelokaliteten ved Huppasbergan ligger i 4 km avstand fra gyteområdet, mens dumpelokaliteten på Monstastubergan ligger om lag 6 km unna.

Statens vegvesen² vurderer at gyteområdet vil bli lite påvirket av tilslammede vannmasser fra dumping, siden de tilslammede vannmassene mest sannsynlig vil bli ført ut av fjorden med hovedstrømmen. Havforskningsinstituttet³ har simulert partikkeldrift av egg-partikler med utgangspunkt litt utenfor de to deponiområdene. Simuleringer viser at noen partikler driver innover i fjorden, noe inn i Kåfjord, men det meste går utover, potensielt helt ut i kyststrømmen. Statens vegvesen oppgir at partikler fra dumping også vil ha en synkehastighet som vil begrense utstrekningen. Det er kjent at strømhastigheten minker med dypet. Det meste av slam fra dumping vil drive ut med overflatestrømmen, mens den største andelen egg vil befinne seg i dypere vannmasser.

Statens vegvesen oppgir at havstrømmen inn og ut av Storfjorden er drevet av tidevannet og ferskvannstilførselen fra land. Den går hovedsakelig nord-sør på langs av fjorden, men varierer noe i retning gjennom året, og har en positiv retning ut av fjorden. Strømmen varierer også i styrke gjennom året i takt med variasjon i tidevannet og ulik ferskvannstilførsel. Den ferskvannsdrevne overflatestrømmen leder ut av fjorden, samtidig som en kompensierende strøm går innover i fjorden i dypere vannmasser. Det går en nordgående tidevannsdrevet strøm langs østsiden av fjorden og de to dumpelokalitetene. Strømmen forbi deponiplassene går dermed i nord-sør retning. Vinden påvirker også strømmen i overflatelaget. Vindgenerert strøm vil variere med vindens retning og styrke over tid. I fjorder med bratte fjell rundt, som Storfjorden/Lyngfjorden, kanaliseres som regel vind på langs med fjorden, og man vil enten ha transport innover eller utover i fjorden.

Fylkesmannen i Troms vurderer med bakgrunn i avstanden til gyteområdene, strømforholdene i fjorden og størrelsen på fjordsystemet at det omsøkte tiltaket ikke vil ha nevneverdig negativ effekt på gyteområdene for torsk.

² Vurdering av påvirkning på gyte- og oppvekstområder for fisk i Storfjorden fra supplerende opplysninger søknad om mudring og dumping E6 Indre Nordnes-Skardalen, datert 18.3.2014.

³ Metode for lokalisering og verdisetting av gyteplasser i fjorder med dype terskler, åpne havbukter og sund. Torjan Bodvin med flere (2009).

Oppvekstområde for kysttorsk

Det er registrert oppvekstområder for kysttorsk innerst i fjorden og grunt langs land i Storfjorden. Torsken er avhengig av grunne oppvekstområder i nærheten av gyteområdene. For populasjonen kysttorsk i Storfjorden har oppvekstområdet stor verdi. Noe areal av oppvekstområdet vil beslaglegges, men i forhold til områdets totale utstrekning vil dette være begrenset.

Statens vegvesen viser til at hovedproblemet med dumping av muddermasser og tunnellstein i fjorden er at finstoff vil spres i de øverste vannmassene. Vegvesenet viser til at særlig dumping av muddermasser vil føre til stor spredning av partikler. Partikler fra finknust sprengstein kan ha en uheldig effekt ved at de kan ødelegge gjeller hos fisk. Egg og fiskelarver som befinner seg pelagisk vil kunne være sårbare for tilslammede vannmasser. Statens vegvesen vurderer at dette kan føre til økt dødelighet på egg og larver, og økt dødelighet på kopepodelarver som er hovedføden til torskeyngel. For at fisk, egg, larver og andre akvatiske organismer skal bli negativt påvirket, må vannet ha en høy konsentrasjon av partikler som samtidig befinner seg i samme vannlag eller på samme dyp som organismene.

Fylkesmannens vurdering er at tiltaksområdene vil bli av redusert verdi som oppvekstområde i perioder hvor det dumpes masser. Med bakgrunn i at tiltaket skjer innenfor en begrenset tidsperiode og berører kun en mindre del av torskens oppvekstområde i fjordsystemet, mener Fylkesmannen at tiltaket ikke vil ha betydelig negativ effekt for torsken.

Gyteområde for hyse, uer og kveite

Det er i Fiskeridirektoratets kartbase registrert gyteområder for hyse, uer og kveite i Storfjorden/Lyngenfjorden. Vegvesenet har vurdert dumpetiltakene til å ha minimal effekt på disse gyteområdene⁴. Fylkesmannen i Troms stiller seg bak denne vurderingen.

Anadrome bestander

Storfjorden er utløp for Skibotnelva og Signaldalselva som begge har anadrome bestander av laksefisk. Miljødirektoratets kunnskapsbase om forvaltning av laks, ørret og regnbueørret, Lakseregisteret, viser en bestandstilstand for laks som "kritisk truet eller tapt" for begge disse vassdragene. Tilstanden for sjørøye er "reduert", mens bestandstilstanden for sjørørret er "hensynskrevende" i Signaldalselva og "reduert" for Skibotnelva. Vassdragene er infisert med lakseparasitten *Gyrodactylus Salaris*, og er i en prosess med kartlegging og planlegging for kjemisk behandling for bekjempelse av parasitten. Det blir satt inn ressurser for å redde laksebestanden, og kjemisk behandling av vassdragene planlegges gjennomført i 2015 og 2016. Perioden i etterkant av behandlingen er en viktig gjenoppbyggingsperiode for bestandene. I denne perioden er det ekstra viktig å unngå unødig negativ påvirkning for oppvekst og levevilkår for laksefiskene.

I den grad dumpetiltakene vil ha betydning for laksebestanden, vil fasen med utvandring av smolt i juni og juli sannsynlig være den mest sårbare perioden. Det forventes ikke at tiltaket vil komme i konflikt med smoltutvandring med mindre tiltakene vil bli forsinket utover år 2017.

⁴ Vurdering av påvirkning på gyte- og oppvekstområder for fisk i Storfjorden fra supplerende opplysninger søknad om mudring og dumping E6 Indre Nordnes-Skardalen, datert 18.3.2014.

Sjørørret og sjørøye har et vandringsmønster der de oppholder seg i kystnære områder utover sommeren (mai) og frem til tidlig høst (september). Disse artene foretar ikke lange sjøvandringer, men oppholder seg i stor grad i fjordområdet hvor vassdraget ligger. Om vinteren oppholder de seg i hovedsak i ferskvann. Det er imidlertid dokumentert, spesielt i Storfjorden, at en del av disse bestandene oppholder seg i sjøen i store deler av vinteren. Signaldalselva og Skibotnelva har også reint elvebaserte sjørøyebestander (dvs. ikke knyttet til innsjø i vassdraget), og slike er forholdsvis sjeldne og derfor spesielt verdifulle. De omsøkte tiltakene vil kunne påvirke oppvekstområdene for sjørørret og sjørøye. Med bakgrunn i størrelsen på fjordsystemet og det begrensede arealet tiltaket omfatter, vurderes konsekvensene for sjørørret og sjørøya å være begrenset og akseptabel.

Lokalitetene for de omsøkte tiltakene ligger i vannforekomsten Lyngen-indre i vannområdet Lyngen-Skjervøy. Den økologiske tilstanden for vannforekomsten er god og den kjemiske tilstanden er udefinert. Det forventes ikke at de omsøkte tiltakene vil forverre vannforekomstens tilstand.

Fylkesmannen mener saken er godt opplyst (naturmangfoldloven § 8) og mener at tiltaket ikke vil kunne føre til irreversible konsekvenser for naturverdiene i området. Det er derfor ikke behov for å benytte føre-var-prinsippet (naturmangfoldloven § 9 føre-var-prinsippet) i denne saken.

Fylkesmannen kjenner ikke til andre påvirkningsfaktorer som kan virke sammen med dumping og spredning av partikler (jf. naturmangfoldloven § 10 økosystemtilnærming og samlet belastning). Det er ikke snakk om spesielle miljøforringelser i forbindelse med tiltaket, men tiltakshaver må bære eventuelle tilleggskostnader i forbindelse med vilkår i tillatelsen (jf. kostnader ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver).

Det stilles krav om at det benyttes miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (jf. naturmangfoldloven § 12 miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder). Kravene er spesifisert i vilkår i tillatelsen.

Oppsummering og konklusjon

Det har ikke kommet inn uttalelser eller andre innspill med innvendinger til det planlagte tiltaket, men unntak av at det skal foreligge tillatelse etter havne- og farvannsloven før tiltaket igangsettes. Kravet i naturmangfoldloven om at saken skal baseres på eksisterende og tilgjengelig kunnskap anses oppfylt.

Vedtak

Ut fra det som står over og vilkårene som er satt for gjennomføring av tiltaket, sammenholdt med tiltakets nytteverdi, mener Fylkesmannen at det kan gis tillatelse etter forurensingsforskriften til omsøkte dumping og har fattet følgende vedtak:

Fylkesmannen i Troms gir Statens vegvesen tillatelse til dumping av inntil 60 000 m³ mudringsmasser og inntil 250 000 m³ tunellstein på lokaliteten Monstastubergan og dumping av inntil 450 000 m³ tunellstein på lokaliteten Huppasbergan i Lyngenfjorden/Storfjorden. Tillatelsen er gyldig fra dags dato til 31.12.2017. Vedtaket er fattet med hjemmel i forurensningsforskriften § 22-6. Vilkår for tillatelsen er gitt med hjemmel i forurensningsloven § 16.

Varsel om gebyr for behandling av søknaden

Det følger av forskrift om begrenning av forurensning (forurensningsforskriften) § 39-1 at forurensningsmyndighetens arbeid med tillatelser er gebyrbelagt. Gebyret skal dekke myndighetens kostnader med saksbehandlingen. Fylkesmannen forhåndsvarsler med dette at det vil bli fattet vedtak om gebyrsats 3 for behandlingen av søknaden, jf. forurensningsforskriften § 39-4. Dette vil si et gebyr på kr 53 600,-. Kommentarer til varselet kan sendes Fylkesmannen innen to uker, jf. forvaltningsloven § 16.

Klageadgang

Vedtaket om kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker fra dette brevet er mottatt. Eventuell klage skal sendes til Fylkesmannen i Troms.

Med hilsen

Evy Jørgensen e.f.
miljøverndirektør

Per Kristian Krogstad
fagansvarlig Forurensning

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ikke håndskrevne signaturer.

Kopi til:

Kystverket for Troms og Finnmark	Postboks 1502	6025	Ålesund
Universitetet i Tromsø	Tromsø Museum - Universitetsmuseet	9037	Tromsø
Gáivuona suohkan / Kåfjord kommune	Postboks 74	9148	Olderdalen
Fiskeridirektoratet Region Troms	Postboks 185 Sentrum	5804	Bergen

Fylkesmannen i Troms
Romssa Fylkkamánni

Tillatelse etter forurensningsforskriften til dumping av masser i sjø for Statens vegvesen

Gitt i medhold i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) § 22-6, og av lov om vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6, § 16. Tillatelsen er gitt på grunnlag av opplysninger gitt i søknad av 11.9.2013, med endringer av 18.3.2014, 1.4.2014 og 12.5.2014. Vilkårene framgår nedenfor.

Tillatelsen gjelder fra 16.5.2014.

Virksomheten må på forhånd avklare skriftlig med Fylkesmannen i Troms endringer som kan ha miljømessig betydning.

Bedrifts- og anleggsdata

Virksomhet (<i>ansvarlig enhet</i>)	Statens vegvesen
Postadresse	Postboks 1403, 8002 BODØ
Org. nummer (<i>bedrift</i>)	974754509
Anleggsnavn	E6 Indre Nordnes-Skardalen, Storfjorden/Lyngenfjorden
Lokalitetsangivelse Huppasbergan	N 7721860 – Ø 709130 Euref 89 UTM-sone 33
Lokalitetsangivelse Monsastubergan	N 7723716 - Ø 709399 Euref 89 UTM-sone 33
Kommune og fylke	Kåfjord - Troms

Fylkesmannen i Troms' referanser

Tillatelsesnummer: 2014.264.T	Tillatelsens gyldighet: 31.12.2017	
Arkivkode: 2013/4506-9	Anleggsnummer: 1940.0033.01 1940.0034.01	Risikoklasse ⁵ 3
Tillatelse gitt: 16.5.2014	Endringsnummer:	Sist endret:

Evy Jørgensen
miljøverndirektør

Per Kristian Krogstad
fagansvarlig

⁵ Jf. forurensningsforskriftens kapittel 39 om gebyr til statskassen for arbeid med tillatelser og kontroll etter forurensningsloven.

Vilkår for tillatelse til dumping ved Huppasbergan og Monsastubergan, Kåfjord kommune.

Generelle vilkår

1. Statens vegvesen er ansvarlig for at vilkårene i tillatelsen blir overholdt, og plikter å sørge for at den som skal gjennomføre tiltakene, er kjent med vilkårene som gjelder.
2. Statens vegvesen er selv ansvarlig for å avklare eventuelle privatrettslige forhold og sørge for at tiltaket ikke kommer i strid med annen offentlig lovgivning.
3. Tillatelse til mudring og dumping fritar ikke for erstatningsansvar etter alminnelige erstatningsregler jf. forurensningsloven § 10, 2. ledd.
4. Fylkesmannen kan oppheve eller endre vilkårene i tillatelsen, sette nye vilkår, og om nødvendig kalle tillatelsen tilbake, dersom vilkår gitt etter forurensningsloven § 18 er til stede. Fylkesmannen har på samme grunnlag rett til å stoppe arbeidene.
5. Ved eventuelle endringer av oppsatte planer, skal Fylkesmannen varsles skriftlig i god tid før endringene ønskes gjennomført.
6. Beredskap: Statens vegvesen skal varsle Fylkesmannen om unormale forhold som har eller kan få forurensningsmessig betydning.
7. Fylkesmannen skal informeres pr. epost om når anleggsarbeidet starter. Straks arbeidene er sluttført skal Fylkesmannen likeledes informeres.

Dumping

8. Tillatelsen gjelder dumping av inntil 60 000 m³ mudringsmasser og inntil 250 000 m³ tunellstein på lokaliteten Monstastubergan og dumping av inntil 450 000 m³ tunellstein på lokaliteten Huppasbergan i Lyngenfjorden/Storfjorden som angitt på kart i søknaden.
9. Massene kan benyttes til andre formål enn dumping i sjø. Fylkesmannen forutsetter at eventuell alternativ benyttelse av massene har klarering etter annet lovverk.
10. Kun de omsøkte masser tillates dumpet på de angitte dumpelokalitetene. Det innebærer at innholdet av miljøgifter i massene ikke skal overskride tilstandsklasse II i henhold til ”*Veileder for klassifisering av miljøkvalitet i fjorder og kystfarvann*” (TA 2229/2007, Miljødirektoratet).
11. Operatøren skal føre loggbok med oversikt over mengder, tidspunkt og lokalitetsangivelse for dumping av masser. Loggboken skal til enhver tid være tilgjengelig for forurensningsmyndigheten ved eventuell kontroll. Kopi av loggbok skal følge med som vedlegg til endelig rapport (se vilkår 13).
12. Forebyggende tiltak: Tiltakshaver skal sørge for at oppvirvling av sjøbunn og Partikkelspredning, som følge av arbeidet, blir så lite som mulig.

Rapportering

13. Senest 6 uker etter at utfyllingsarbeidet er utført skal tiltakseier sørge for at det sendes sluttrapport til Fylkesmannen. Sluttrapporten fra arbeidet skal gjøres kortfattet, og skal minimum inneholde:
- Kart over området hvor det er dumpet masser.
 - Arbeidets utførelse - herunder beskrivelse av utstyret og teknologien som ble benyttet.
 - Mengde masser og type masser dumpet i sjø og mengde masser som er gått til lokale byggetiltak (kopi av loggbok jf. pkt. 11).
 - Angivelse av dybde på lokalitetene før og etter tiltaksgjennomføring.

Endringer som tiltakseier ønsker å foreta utover gitte vilkår, må avklares med Fylkesmannen.